

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/278/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213237883
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1213237883.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: S. Ž., nar. XX.XX.XXXX, R. XXX, C. P., zast. Advokátska kancelária JUDr. Ivica Firstová, Radlinského 1729, Dolný Kubín, proti odporcovi: PHVH SOLUTIONS II, s.r.o., Karadžičova 12, Bratislava, IČO: 44 129 955, zast. JUDr. Andrejom Garom, advokátom, Štefániková 14, Bratislava, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20. februára 2015 č.k. 21C 184/2013-208 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že kúpna zmluva č. R.-XXXXX/XX zo dňa 25.11.2011 uzavretá medzi predávajúcim spoločnosťou PHVH SOLUTIONS, s.r.o., nám. SNP 15, Banská Bystrica 974 01, IČO: 36 631 841, zapísaná v OR OS Banská Bystrica (ďalej len „Spoločnosť“) a kupujúcim spoločnosťou PHVH SOLUTIONS II, s.r.o., Karadžičova 12, Bratislava 821 08, IČO: 44 129 955, zapísaná v OR OS Bratislava I, ktorou predávajúci predal kupujúcemu do výlučného vlastníctva nehnuteľnosti B.-P. parcelu č. XXXXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m², B.-P. parcelu č. XXXXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m², B.-P. parcelu č. XXXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a stavbu - administratívna budova - dostavba, so súpisným číslom XXXXX, postavená na B.-P. parcele č. XXXXX/XX, všetky zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. Q., obec T.- m.č. S., okres T. O. (ďalej len „kúpna zmluva“), je voči navrhovateľovi právne neúčinná. Ďalej určil, že dohoda o finančnom vysporiadaní zo dňa 25. novembra 2011 uzatvorená medzi PHVH SOLUTIONS, s.r.o., nám. SNP 15, Banská Bystrica 974 01, IČO: 36 631 841, a spoločnosťou PHVH SOLUTIONS II, s.r.o., Karadžičova 12, Bratislava 821 08, IČO: 44 129 955, spolu s jej dodatkami č. 1, č. 2, č. 3 je voči navrhovateľovi právne neúčinná, a takisto určil, že dohoda o vzájomnom započítaní pohľadávok a záväzkov uzavretá dňa 31.12.2012 medzi spoločnosťou PHVH SOLUTIONS, s.r.o., nám. SNP 15, Banská Bystrica 974 01, IČO: 36 631 841, a spoločnosťou PHVH SOLUTIONS II, s.r.o., Karadžičova 12, Bratislava 821 08, IČO: 44 129 955, na základe ktorej došlo k započítaniu vzájomných pohľadávok, je voči navrhovateľovi právne neúčinná. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 298,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.548,52 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č.k. 60Cb 125/2012-147 zo dňa 08.03.2013, právoplatným dňa 03.05.2013 a vykonateľným dňa 07.05.2013, uložil (na základe návrhu navrhovateľa zo dňa 08.10.2010) Spoločnosti povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 26.459,80 eur spolu s príslušenstvom a náhradou trov konania. Mal tiež za preukázané, že Spoločnosť a odporca uzatvorili vyššie uvedenú kúpnu zmluvu, dohodu o finančnom vysporiadaní a dohodu o vzájomnom započítaní pohľadávok, a že v čase prevodu nehnuteľností bol konateľ odporcu O.. S. T. aj konateľom Spoločnosti. Poukázal na to, že navrhovateľ odôvodňoval svoj nárok tým, že Spoločnosť záväzkov vyplývajúcich z rozsudku dobrovoľne nesplnila, a preto podal

návrh na výkon exekúcie, avšak Spoločnosť v súčasnosti nevlastní žiadny majetok, ktorý by bol exekvovateľný, pričom kúpnu zmluvou zo dňa 01.12.2011 previedla vyššie špecifikované nehnuteľnosti na spoločnosť odporcu. Navrhovateľ tvrdil, že Spoločnosť nehnuteľnosti previedla na odporcu počas toho, ako mala vedomosť o svojom záväzku voči nemu, a zbavením sa svojho majetku chcela zabrániť vymoženiu jeho pohľadávky voči nej. Uviedol, že navrhovateľ tiež tvrdil, že konatelia Spoločnosti mali v čase prevodu nehnuteľností vedomosť o jeho pohľadávke, a napriek tomu previedli nehnuteľnosti na spoločnosť odporcu, ktorý podniká v obdobných predmetoch podnikania, pričom jeden z konateľov odporcu bol v čase prevodu nehnuteľností aj konateľom Spoločnosti (O. S. T.), a druhý konateľ odporcu R. U. je blízkym rodinným príslušníkom ďalšieho konateľa Spoločnosti Q. U.. Poukázal na to, že odporca s návrhom navrhovateľa nesúhlasil, a žiadal ho ako nedôvodný zamietnuť.

Svoje rozhodnutie odôvodnil po právnej stránke ust. § 42a ods. 1 a 4, § 42b ods. 1 a 2 Obč. zák., a vysvetlil, že účelom inštitútu odporovateľnosti je najmä zabezpečiť občianskoprávnou ochranu veriteľa pred právnymi úkonmi dlžníka v prípade, že týmito právnymi úkonmi dlžníka dochádza k ukráteniu veriteľa, pričom podstata odporovateľnosti právneho úkonu spočíva v tom, že na rozdiel napríklad od neplatnosti právneho úkonu, odporovateľný právny úkon, ktorý je inak platným právnym úkonom, stráca na základe právoplatného súdneho rozhodnutia účinnosť výlučne voči veriteľovi, pričom však platnosť odporovateľného právneho úkonu voči tretím osobám zostáva zachovaná. Uviedol, že navrhovateľ v konaní preukázal, že je veriteľom dlžníka, nakoľko v čase rozhodovania súdu mal voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku. Mal tiež za to, že v konaní bola preukázaná pasívna legitimácia odporcu, ktorý mal z odporovaného právneho úkonu dlžníka prospech, keďže na základe kúpnej zmluvy uzavretej s dlžníkom navrhovateľa sa stal vlastníkom nehnuteľností, a teda došlo na jeho strane k zväčšeniu majetku. Za dostatočne preukázaný považoval aj právny titul, na základe ktorého došlo k prevodu nehnuteľností, nakoľko kúpna zmluva zo dňa 25.11.2011, ktorou dlžník navrhovateľa previedol odporcovi nehnuteľnosti do jeho výlučného vlastníctva je právnym úkonom dlžníka, ktorým ukrátil uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa (navrhovateľa), keďže prevodom nehnuteľností bez uhradenia celej alebo aspoň značnej časti kúpnej ceny na účet dlžníka navrhovateľa sa zmenšil majetok dlžníka, a došlo k znemožneniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. Vyhodnotil, že odporca mal z ukracujúceho právneho úkonu dlžníka navrhovateľa prospech, nakoľko nadobudol nehnuteľnosti do svojho výlučného vlastníctva, a ukracujúci právny úkon bol urobený dňa 25.11.2011, teda bola splnená zákonná podmienka trojročnej lehoty. Dospel tiež k záveru, že odporca preukázateľne vedel o finančnej situácii dlžníka navrhovateľa a o právnych prostriedkoch, ktoré navrhovateľ využil na vymoženie svojej splatnej pohľadávky, keď vedomosť odporcu vyplýva z personálnej prepojenosti štatutárnych orgánov odporcu a dlžníka navrhovateľa, nakoľko jeden z konateľov odporcu O. S. T. bol aj konateľom dlžníka navrhovateľa v čase prevodu nehnuteľnosti. Poukázal na to, že odporca v rámci obrany v spore ničím nepreukázal, či a akú vyvinul v dobe uzavretia odporovaného úkonu činnosť, aby úmysel dlžníka ukrátiť týmto úkonom veriteľa poznal (mohol poznať), a že táto činnosť predstavovala s ohľadom na okolnosti prípadu náležitú starostlivosť. Uviedol, že vynaloženie náležitej starostlivosti predpokladá, že osoba dlžníkovi blízka vykonala s ohľadom na okolnosti prípadu a s prihliadnutím k obsahu právneho úkonu dlžníka takú činnosť, aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, ktorý tu v dobe odporovaného právneho úkonu objektívne musel existovať, z výsledkov tejto činnosti poznala, teda aby sa o tomto úmysle dozvedela. Vyhodnotil, že odporca v konaní nepreukázal, že ani pri vynaložení náležitej starostlivosti nemohol poznať úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, a s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania návrhu navrhovateľa vyhovel.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal proti neúspešnému odporcovi ich náhradu vo výške 298,50 eur za zaplatený súdny poplatok za návrh na začatie konania a priznal mu aj náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 1.548,52 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odporca včas odvolanie, a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alebo zmeniť a návrh navrhovateľa zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Namietal, že mu bola postupom súdu prvého stupňa odňatá možnosť konať pred súdom. Poukázal na to, že podaním doručeným na súd dňa 29.10.2014, ale aj dňa 16.02.2015 požiadal o odročenie pojednávania a zároveň o prerušenie konania v predmetnej veci, pričom súd prvého stupňa sa týmto jeho návrhom vôbec nezaoberal a rozhodol v jeho neprítomnosti, čím mu odňal možnosť konať pred súdom. Súdu prvého stupňa vytkol, že sa nijakým spôsobom nevysporiadal s jeho návrhom na prerušenie konania

a nerozhodol o ňom, a napriek tomu vydal rozhodnutie o veci samej. Mal potom za to, že mu týmto postupom zamedzil prístup k súdu, a že napadnuté rozhodnutie trpí vadou. Napadnuté rozhodnutie považoval tiež za arbitrárne, keďže sa v ňom súd prvého stupňa vôbec nezaoberal a nevysporiadal s jeho právnymi argumentami, ktoré v odvolaní zopakoval. Zotrval na názore, že zmluva o postúpení pohľadávok uzatvorená medzi navrhovateľom ako postupníkom a postupcom S. E. ROBERT - RICHARD COMPANY, IČO: 40 976 262, je absolútne neplatná, na čo mal súd ex offio prihladiť, a preto sa navrhovateľ nemohol stať skutočným veriteľom dlžníka PHVH SOLUTIONS, s.r.o., a ani ním deklarovaná pohľadávka nie je vymáhateľná. Uviedol, že k svojmu podaniu a návrhu na prerušenie konania pripojil aj návrh na obnovu konania, vedený na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 36Cb 177/2014, rozhodnutie o ktorom je podľa jeho názoru podstatné pre rozhodnutie vo veci. Mal za to, že nebola splnená podmienka, že k predmetnému úkonu, ktorého odporovateľnosti sa navrhovateľ domáha, došlo medzi dlžníkom a jednou z osôb vymenených v § 42a Obč. zák., nakoľko súčasný konateľ odporcu nebol v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy konateľom. Ani podmienka, že by predmetnými úkonmi došlo k ukráteniu veriteľa, nebola podľa neho naplnená, pretože odporca poskytol dlžníkovi riadne plnenie za prevod vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam. Poukázal na to, že z majetku dlžníka nič neubudlo, a nešlo o prevod vlastníckeho práva za zjavne nevýhodných podmienok či za kúpnu cenu nezodpovedajúcu hodnote predmetu prevodu, keďže kúpna cena bola stanovená platným znaleckým posudkom. Zastával názor, že súd prvého stupňa mal návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnuť.

Navrhovateľ žiadal vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a zaviazat odporcu na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie odporcu považoval za nedôvodné. Podľa jeho názoru odporcovi nebola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko viackrát požiadal o odročenie pojednávania bez náležitého ospravedlnenia, a preto súd prvého stupňa postupoval tak, že rozhodol v jeho neprítomnosti. Uviedol, že námietky odporcu týkajúce sa vykonateľnosti rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Cb 125/2012 neobstoja, nakoľko mu bola v tomto konaní platne priznaná pohľadávka, ktorú si uplatnil v exekučnom konaní. Mal za to, že boli splnené všetky podmienky na určenie odporovateľnosti právnych úkonov v zmysle ust. § 42a ods. 4 Obč. zák. Podľa jeho názoru to, že spoločnosť PVHV SOLUTIONS, s.r.o. podala návrh na obnovu konania samo o sebe neznamená, že rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica je materiálne nevykonateľné, nakoľko táto spoločnosť nie je ani účastníkom tohto konania. Uviedol, že bolo jednoznačne preukázané, že odporca ako aj Spoločnosť boli personálne prepojení, a svojím konaním sa snažia zabrániť uplatneniu jeho majetkových práv. Mal za to, že odporca mal doposiaľ dostatok času a priestoru, aby sa vyjadril ku všetkým sporným skutočnostiam, riadne sa dostavil na vytýčené pojednávania a podobne. Argumentoval, že odporca sám pre svoju nečinnosť nesie plnú zodpovednosť za výsledok konania, keďže v prípade ak by sa riadne zúčastňoval vytýčených pojednávanií, mohol by uplatňovať svoje práva pred súdom.

Odvolací súd preskúmal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné, a že postupom súdu prvého stupňa mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. V súlade s ust. § 212 ods. 3 O.s.p. prihladiť aj na skutočnosť, že v konaní pred súdom prvého stupňa došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z týchto dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca vo svojom odvolaní v prvom rade namietal odňatie možnosti konať pred súdom, ku ktorému malo dôjsť predovšetkým tým, že súd prvého stupňa vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti jeho a jeho právneho zástupcu, hoci požiadal o odročenie pojednávania a navrhol prerušenie konania, o čom súd prvého stupňa nerozhodol. Namietal aj arbitrárnosť rozsudku, v ktorom sa súd prvého stupňa vôbec nezaoberal jeho argumentáciou.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým účastníkovi konania znemožní realizáciu tých práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal účastníkovi jeho procesné práva.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa určil termín pojednávania na deň 20.02.2015, a že právny zástupca odporcu predvolanie na toto pojednávanie prevzal dňa 22.12.2014, pričom odporca nebol na pojednávanie predvolaný. V spise sa na č. A.. XXX nachádza žiadosť právneho zástupcu odporcu o odročenie pojednávania a návrh na prerušenie konania zo dňa 16.02.2015, doručený súdu prvého stupňa osobne do podateľne dňa 18.02.2015. V tomto podaní právny zástupca odporcu opätovne, ako už predchádzajúcim podaním, navrhuje prerušenie konania a žiada o zrušenie termínu pojednávania a vytýčenie nového termínu. Jeho podanie obsahuje všetky kontakty na jeho advokátsku kanceláriu, teda elektronickú adresu, faxové číslo, a telefónne číslo. Súd prvého stupňa nepostupoval podľa ust. § 119 ods. 2 O.s.p. a právnenému zástupcovi odporcu neoznámil, ako jeho žiadosť o odročenie pojednávania posúdil. Na pojednávaní dňa 20.02.2015, ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania, konštatoval, že na pojednávanie sa nedostavili zástupca odporcu, právny zástupca odporcu, a svedok U., pričom doručenie predvolania majú riadne vykázané. Na to vyhlásil uznesenie, že bude pojednávať v neprítomnosti odporcu a jeho právneho zástupcu podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p., a následne vyhlásil ďalšie uznesenie, ktorým návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania sp. zn. 63Cb 177/2014, vedeného pred Okresným súdom Banská Bystrica, zamietol, zaprotokoloval návrhy právneho zástupcu navrhovateľa na vykonanie dokazovania konkrétnymi ním označenými listinami, vyhlásil uznesením dokazovanie za skončené, a rozhodol napadnutým rozsudkom. Týmto postupom odňal odporcovi právo konať pred súdom v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.

Zúčastniť sa pojednávania právnej veci pred súdom je neodňateľným právom každého účastníka konania, a to v každom procesnom štádiu, pokiaľ zákon nestanovuje inak, ak na tomto svojom práve účastník trvá. Občiansky súdny poriadok v ust. § 101 ods. 2 O.s.p. určuje len jednu výnimku z tohto práva účastníka, za splnenia ktorej sa môže vec prejednať i v jeho neprítomnosti, a to ak sa riadne predvolaný účastník resp. jeho zástupca na pojednávanie nedostavil a zároveň nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. V posudzovanej veci súd prvého stupňa, ktorý v zápisnici z pojednávania konštatuje, že zástupca odporcu sa na pojednávanie nedostavil, hoci mal doručenie predvolania riadne vykázané, z čoho zrejme vychádzal pri rozhodnutí prejednať a rozhodnúť vec v jeho neprítomnosti, odporcu na pojednávanie vôbec nepredvolal. Predvolal len jeho právneho zástupcu, ktorý mu doručil žiadosť o zrušenie termínu pojednávania a vytýčenie nového termínu (teda o odročenie pojednávania) a návrh na prerušenie konania, čo súd prvého stupňa neakceptoval a pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti. Odvolací súd uvádza, že je nepochybné, že opodstatnenosť dôvodu na odročenie pojednávania, uvedeného účastníkom alebo jeho zástupcom v takejto žiadosti posudzuje vždy len vec prejednávajúci súd, a to v súvislosti s ďalšími právne a skutkovo významnými skutočnosťami, a teda môže samozrejme dospieť k záveru, že dôvod uvedený v žiadosti o odročenie pojednávania dôležitý nie je (takáto situácia nastala i v prejednávanej veci). Účastník konania resp. jeho právny zástupca, dva dni pred pojednávaním žiadal o jeho odročenie z dôvodu, ktorý považoval za dôležitý, má však v zmysle ust. § 119 ods. 2 písm. c) O.s.p. právo na oboznámenie sa s tým, ako súd jeho žiadosť o odročenie pojednávania posúdil. Ak potom súd prvého stupňa prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti odporcu, ktorého vôbec nepredvolal, a v neprítomnosti jeho právneho zástupcu, ktorému neoznámil ako rozhodol o jeho návrhu na odročenia pojednávania, odňal odporcovi možnosť konať pred súdom. Už nedodržanie vyššie uvedeného procesného postupu zo strany súdu prvého stupňa je bez ďalšieho dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.

Ďalším dôvodom je procesná vada v postupe súdu prvého stupňa, ktorý na pojednávaní dňa 20.02.2015 vyhlásil v neprítomnosti odporcu a jeho právneho zástupcu uznesenie, ktorým zamietol návrh odporcu na prerušenie konania, a následne rozhodol napadnutým rozsudkom. Uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania písomne nevypracoval, neodôvodnil, a nedoručil účastníkom konania resp. ich právnym zástupcom, hoci je proti nemu prípustné odvolanie, a preto toto rozhodnutie ani nenadobudlo právoplatnosť. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa tým, že návrh navrhovateľa prejednal a rozhodol o ňom rozsudkom napriek tomu, že o procesnom návrhu odporcu na prerušenie konania nebolo právoplatne rozhodnuté, zaťažil konanie vadou, a znemožnil odporcovi realizáciu jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a chránených záujmov. Odvolací súd preto s poukazom na ust. § 212 ods. 3 O.s.p. dospel k záveru, že v konaní pred súdom prvého stupňa sa vyskytla taká vada konania v dôsledku porušenia procesnoprávných predpisov, ktorá mala za následok predčasné rozhodnutie vo veci. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvého stupňa ním na pojednávaní vyhlásené uznesenie vypracovať písomne,

a doručiť ho právnym zástupcom účastníkov konania. Až po právoplatnosti tohto rozhodnutia bude môcť vo veci riadne pokračovať.

Napriek tomu, že už vyššie uvedený, a rozhodnutiu vo veci samej predchádzajúci nesprávny procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý mal za následok jednak vadné konanie ako aj odňatie možnosti odporcovi konať pred súdom, je dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku bez jeho preskúmania, z dôvodu hospodárnosti konania preskúmal odvolací súd aj samotný rozsudok súdu prvého stupňa, a dospel k záveru, že taktiež trpí vadami a jeho odôvodnenie nie je v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa mal vykonať dokazovanie oboznámením obsahu listinných dôkazov predložených účastníkmi konania a ním zadovážených, a to spisovým materiálom a rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Cb 125/2012 zo dňa 08.03.2013, kúpnu zmluvou zo dňa 01.12.2011, dohodou o finančnom vysporiadaní zo dňa 25.11.2011 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 10.12.2011, dodatku č. 2 zo dňa 22.03.2012, a dodatku č. 3 zo dňa 29.03.2012, a dohodou o vzájomnom započítaní pohľadávok a záväzkov zo dňa 31.12.2012.

Podľa ust. § 122 ods. 1 O.s.p. súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Podľa ust. § 129 ods. 1 O.s.p. dôkaz listinou sa vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak súd vo veci nenariaďuje pojednávanie.

Z citovaných ustanovení z Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že vykonávanie dôkazov je ovládané zásadou priamosti, čo znamená, že súd vykonáva dokazovanie, okrem výnimiek uvedených v zákone na pojednávaní za prítomnosti účastníkov konania. Dokazovanie je časťou občianskeho súdneho konania, v rámci ktorého súd zisťuje skutočnosti potrebné pre rozhodnutie veci, a preto musí dodržať zákonom stanovený postup pre vykonávanie jednotlivých dôkazov. Listinný dôkaz sa vykoná tak, že listinu alebo jej časť súd prečíta alebo oznámi jej obsah. Oznámenie obsahu listiny sa uskutočňuje v prípade, ak by obsiahlosť údajov zachytených v listine vyžadovalo neprímerane dlhý čas na vykonanie dôkazu prečítaním listiny. Spôsob vykonania dôkazu listinou musí vyplývať zo zápisnice o pojednávaní. Odvolací súd zistil, že z obsahu zápisníc o pojednávaní pred súdom prvého stupňa nevyplýva vykonanie listinných dôkazov spôsobom uvedeným v citovanom ustanovení § 129 O.s.p. Z predmetných zápisníc totiž vyplýva, že listinné dôkazy súd prvého stupňa na pojednávaniach vôbec nevykonával. Vzhľadom na tieto zistenia z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že skutkové závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa nemajú oporu v dokazovaní vykonanom v súlade s citovanými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku. V tejto súvislosti považuje za potrebné tiež zdôrazniť, že hodnotiť možno len dôkazy, ktoré boli pred súdom vykonané. Navyiac, bez vykonania dôkazov a ich vyhodnotenia nie je možné preskúmať správnosť skutkových aj právnych záverov rozhodnutia napadnutého odvolaním. Odvolací súd dospel tiež k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku svojim obsahom nezodpovedá ustanoveniu § 157 ods. 2 O.s.p., nakoľko súd prvého stupňa úplne opomenul zaoberať sa argumentáciou odporcu, ktorú ponechal bez povšimnutia, a rozhodol výlučne na základe tvrdení navrhovateľa. Preto nevykonával odporcom navrhované dôkazy neuviedol. Na základe akých úvah vyhodnotil navrhovateľom žalovaný nárok ako dôvodný bez toho, aby vykonával práve navrhovateľom navrhnuté dôkazy ohľadom prebiehajúcej exekúcie a nej vyplývajúcej insolventnosti dlžníka navrhovateľa, zostalo tiež nevysvetlené.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) ods. 2 O.s.p. zrušil, a vec mu vrátil na ďalšie konanie bez toho, aby sa zaoberal právnym posúdením veci. Úlohou súdu prvého stupňa bude najskôr písomne vypracovať uznesenie o zamietnutí návrhu odporcu na prerušenie konania, a po jeho právoplatnosti vykonať účastníkmi navrhnuté dokazovanie, a v prípade, že dospeje k záveru, že niektoré navrhnuté dôkazy nie je pre rozhodnutie vo veci potrebné vykonať, svoje rozhodnutie zdôvodní v odôvodnení rozsudku, a následne vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie odôvodní riadne a zrozumiteľne tak, aby spĺňalo požiadavku ust. § 157 ods. 2 O.s.p., a bolo v prípadnom odvolacom konaní preskúmateľné.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania (ust. § 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.